

## [Hølge Larsen.]

erhvervslivet og på en række kulturelle områder, er mange fristet til at vælge denne livsstilling fremfor at gå ind i skolen.

Vi står altså, hvis vi skal løse gymnasieskolernes lærerproblem, sikkert over for den opgave at gøre cand. mag.-studiet mere tillokkende, drage flere ind i dette studium. Da vil utvivlsomt det større antal studenter, som nu uddannes, betyde, at der kommer flere til cand.mag.-studiet. Jeg vil også tro, at den forbedring af gymnasielærernes lønninger, som skete ved revisionen af lønningsloven i 1958, på længere sigt vil virke ind her. Det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at det har været en almindelig opfattelse blandt studenter tidligere, at den løn, man kunne tjene som gymnasielærer, var for ringe i forhold til den lange uddannelse. Det er der bedret en del på nu.

Det glæder mig, at der fra alle sider er givet tilslutning til gennemførelse af de nødforanstaltninger, som nu er foreslået af prognoseudvalget.

Det ærede medlem hr. Hartling var inde på, at man skulle sætte et antal af 6 elever som minimum for at oprette et hold. Jeg tror ikke, der ville være noget i vejen for at gøre det. Jeg beder det ærede medlem erindre, at der er et fag, der hedder græsk, som der må tages et vist hensyn til. For øjeblikket skal man have mindst 5 græsk-elever for at oprette et hold, og der ville måske ikke ske noget ved, at man satte tallet op til 6. Der ville på andre områder måske kunne spares nogle lærere, idet der er valgfrihed mellem engelsk og tysk i det matematiske gymnasium, og dér er et minimumskrav på 6, for at hold kan oprettes, måske meget rimeligt.

Man har også blandt nødforanstaltningerne nævnt en eventuel nedskæring af realklasserne i gymnasiet til ensporede som en midlertidig foranstaltning, og det ville i og for sig være rimeligt at gøre det i nogle tilfælde. Men samtidig vil jeg dog gerne gøre opmærksom på, at det i mange tilfælde ikke vil give så forfærdelig meget — ja, måske slet ikke give noget — fordi de lærere, der bliver frigjort dér, ikke kan overføres til at undervise i andre skoler. De ville kun blive fritaget for nogle timer;

der er ikke tale om, at man vil kunne udnytte dem fuldt ud.

Det, som måske på længere sigt betyder noget, er nok de varigere foranstaltninger, som er foreslået af prognoseudvalget, og jeg er også glad for den tilslutning, der i det store og hele har været til dem i dag. Det er foranstaltninger, som vil koste penge, og jeg håber, at man, når disse midler eventuelt skal bevilges, vil være velvilligt indstillet heroverfor.

Det er vel nok væsentligst den omstændighed, at unge cand. mag. er ikke kan vente straks efter deres eksamen at komme ind i stilling med fortjeneste, der gør, at de søger bort fra universitetet og over i andre erhverv, og derfor vil en ordning med betalt pædagogikum, og hvor pædagogikumtiden indgår i ancienniteten, være noget meget væsentligt og værdifuldt. Jeg tror, det samme ville gælde, hvis man gennemførte en fast vikarordning, således at cand. mag.erne er sikret fast løn i vikartiden og udstationeringstillæg, hvis de skal ud i provinsen.

Lad mig blot til slut drage et punkt frem, som slet ikke har været nævnt i dag. Det er noget ganske nyt, og jeg tror, det er noget, der fortjener overvejelse. Det er spørgsmålet, om man ikke kunne bruge fjernsynet i uddannelsen for at afhjælpe lærermangelen. Der vil formentlig på et par områder — inden for 2 fag måske, matematik og fysik, hvor der utvivlsomt hurtigt vil komme den største lærermangel — være mulighed for gennem fjernsynsudsendelser at afhjælpe lærermangelen en del. Jeg ved vel, at en fjernsynsudsendelse ikke fuldt ud kan afløse en lærers indsats, men når man har været ude for — som det har været tilfældet i Vordingborg — at en klasse matematikere i 2 måneder overhovedet ikke har haft lærere i fysik og matematik, men har måttet sidde og regne opgaver selv, er i hvert fald jeg overbevist om, at havde man dérhaft en fjernsynsudsendelse, der kunne have givet dem noget mere end det, de selv kunne få ud af at sidde og regne opgaver selv og gennemgå lektien, ville noget være vundet. Jeg nævner det som en mulighed, og jeg ved, at man i læseplansudvalget har været inde på tanken om på et senere tidspunkt at drage fjernsynet ind